

mod den forældede Afgiftsform, som Arvefæsteafgiften er. Fra mit Partis og min Side skal der i saa Henseende ikke blive sparet noget for at naa et Resultat i denne Samling. Jeg skal med disse faa Bemærkninger, idet jeg om denne Sag, som om den forrige, havde Lejlighed til at fremsætte mit Syn paa Tingene i sidste Samling, anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Udvalgsbehandling her i Tinget.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Til det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) skal jeg sige, at det er rigtigt nok, at Udvalget sendte en Skrivelse den 23. Juni til Ministeriet, men ved en eller anden Misforstaaelse har Udvalget ikke faaet Svar paa denne Skrivelse. Saadant noget kan ske. Jeg troede, at der var givet Svar, og havde ogsaa givet Ordre dertil. Sagen er den, at om hele det Spørgsmaal havde Udvalget for saa vidt selv kunnet erkynde sig med Hensyn til Kapitelstaksterne, idet de staa opførte i Statistisk Tabelværk. Men dernæst er der enkelte Spørgsmaal, som efter Ministeriets Mening ikke kan besvares. Der er f. Eks. Spørgsmaalet om, hvor mange Arveafgifter der svares til private. Ministeriet mener, at det er meget vanskeligt at skaffe Oplysning derom, idet Besvarelse deraf kun kan tilvejebringes ved, at man gennemgaar Panteregistrene, og det vilde tage alt for lang Tid. Derimod kan Oplysninger om, hvor mange Arvefæsteafgifter der svares til offentlige Institutioner, Embeder o. s. v., skaffes til Veje gennem disse Kontorer, dersom Udvalget paa ny fremsætter Ønske derom. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor man egentlig vil have disse Oplysninger, thi jeg synes ikke, at de er afgørende for Sagens Løsning, skønt de naturligvis kan være interessante nok. Det, det kommer an paa, er, om man mener, at det er rigtigt at afløse disse Afgifter med en Pengesum, og er det rigtigt at afløse dem, saa er det rigtigt, hvad enten det drejer sig om 195,000 Tdr. eller 100,000 Tdr., saa er det ligegyldigt, om Afgiften henhører til Embeder, Grevskaber, Lensbaronier, Stamhuse, eller hvad det nu er, og saa gælder det kun om at finde den rigtige Form for den Erstatning, der skal ydes. Er man enig derom, synes jeg ikke, at det andet spiller saa stor en Rolle, som jeg forstaar, at Udvalget tillægger det. Men, som sagt, naar det kommende Udvalg

fremsætter Ønske om disse Oplysninger, skal de blive indhentet snarest muligt.

Ole Hansen: Jeg gaar ud fra, at Udvalget fremdeles vil ønske at faa disse Oplysninger, som det ved Skrivelse af 23. Juni anmodede om. Og for saa vidt har jeg altsaa Grund til at takke Ministeren, fordi han vil medvirke til at faa disse Oplysninger tilvejebragt. Men samtidig kan jeg dog ikke undlade at udtale min Beklagelse over, at Ministeren ikke allerede i Sommer, efter at Skrivelsen var sendt til ham, satte Sagen i Bevægelse. Nu er der altsaa gaaet omtrent $\frac{1}{2}$ Aar siden den Tid, og den Tid er saa spildt, og da det selvfølgelig vil kræve en ikke ringe Tid at tilvejebringe disse Oplysninger, vil det paa en Maade lægge Sagen adskillige Hindringer i Vejen. Den højtærede Minister mente ikke, at disse Oplysninger var nødvendige for at træffe en Afgørelse om Sagen. Det er jo kun et Skøn, og naar Udvalgets Medlemmer har anmodet om at faa disse Oplysninger, beviser det, at Udvalgets Medlemmer ser paa det Spørgsmaal paa en helt anden Maade. For øvrigt tror jeg ogsaa, at Ministeren vil indrømme mig, at det har sin Betydning at faa i alt Fald de fleste af disse Oplysninger. Jeg skal tydeliggøre dette ved at nævne et enkelt Spørgsmaal. Som bekendt tager dette Lovforslag ikke Sigte paa at faa afløst alle Arvefæsteafgifter, der er ikke saa ganske faa, der bliver udeladt fra Afløsningen. Nu synes det mig dog ganske klart, at det har sin store Betydning at faa oplyst, hvor mange Arvefæsteafgifter der ikke falder ind under Loven. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at ethvert Medlem her i Landstinget vil sætte Pris paa at vide, hvad det er, vi lovgiver om, hvor meget der falder ind under Loven, og hvor mange Arvefæsteafgifter der bliver skubbet til Side. Jeg nævner kun dette Eksempel for at vise, at de Oplysninger, Udvalget har ønsket tilvejebragt, virkelig er af Betydning for at faa denne Sag afgjort paa en forsvarlig og god Maade, og jeg vil derfor meget henstille til Ministeren, at han, for saa vidt Udvalget gentager sin Anmodning, da vil yde sin Støtte til, at disse Oplysninger kan blive indhentet, men jeg beklager, at Ministeren ikke allerede har sat sig i Bevægelse for at faa Oplysningerne tilvejebragt.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg gjorde opmærksom paa, at det skyld-